

Kritik mot kommunstyrelsen i Hässleholms kommun för bristande motivering av ett beslut att inte bevilja parkeringstillstånd

Beslutet i korthet: Kommunstyrelsen i Hässleholms kommun avslog en begäran om parkeringstillstånd för en rörelsehindrad person. Beslutet var så bristfälligt motiverat att det var omöjligt för personen att förstå varför kommunstyrelsen inte beviljade hans ansökan. Kommunstyrelsen får kritik av JO.

Anmälan

I en anmälan till JO framförde AA klagomål mot kommunstyrelsen i Hässleholms kommun med anledning av handläggningen av ett ärende om parkeringstillstånd för rörelsehindrade. Av anmälan framgick bl.a. att kommunstyrelsens tekniska utskott inte hade beviljat AA det sökta parkeringstillståndet samt att Länsstyrelsen i Skåne län och Transportstyrelsen hade avslagit hans överklaganden. AA framförde bl.a. att motiveringen i kommunstyrelsens avslagsbeslut var undermålig.

Utredning

JO begärde in och granskade handlingarna i kommunstyrelsens ärende 2014.576.521. Av handlingarna framgick att beslut med anledning av AA:s ansökan om parkeringstillstånd meddelades den 4 juni 2014. Beslutet hade följande lydelse (överklagandehänvisningen har här utelämnats):

Beslut

Tekniska utskottet beslutar avslå rubricerad ansökan med dnr 2014.576.521.

Beskrivning av ärendet

Beslutet grundar sig på läkarintyget som ingår i ansökan.

Beslutet är fattat med utgångspunkt från Transportstyrelsens gällande bedömningsgrunder.

Beslutet kan överklagas hos Länsstyrelsen på följande sätt.

JO uppmanade kommunstyrelsen att mot bakgrund av 20 § förvaltningslagen (1986:223), FL, yttra sig över utformningen av beslutet.

Kommunstyrelsen beslutade den 29 april 2015 att lämna följande remissvar (bilagan har här utelämnats):

Av 20 § förvaltningslagen (1986:223) framgår att, med vissa nu inte aktuella undantag, ett beslut varigenom en myndighet avgör ett ärende skall innehålla de skäl som har bestämt utgången, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild. I doktrinen brukar hävdas att kraven på motivering vid gynnande beslut i ansökningsärenden av den typ som det nu handlar om kan ställas lågt och att motivering ofta rent av kan utelämnas i sådana fall. Detta framstår som naturligt när sökanden får det han vill ha.

När det handlar om avslag ställer sig saken emellertid annorlunda. Den enskilde har rätt att få en motivering utifrån omständigheterna i just hans fall. Han måste få en möjlighet att kunna göra en bedömning om skälen för avslag framstår som rimliga och om det kan vara meningsfullt att överklaga. Om avslagsbeslutet är välgrundat och välformulerat är chansen större att sökanden accepterar utslaget. På så sätt kan allmänhetens tilltro till myndigheterna stärkas.

Kommunen konstaterar att de skäl som redovisats för att avslå AA:s ansökan om parkeringstillstånd inte uppfyller kraven i ovannämnda lagrum. Skälen är allmängiltiga och det går inte att utläsa varför just hans ansökan har avslagits.

Sedan den 1 oktober 2014 har tekniska förvaltningen (tidigare tekniska avdelningen under kommunstyrelsen) ändrat formuleringen av avslagsbeslut, vilket framgår av bifogat exempel, se bilaga. Numera är det tydligt vilka omständigheter som varit avgörande för ställningstagandet.

AA kommenterade remissvaret.

Bedömning

Inledningsvis vill jag klargöra att JO inte kan ändra eller upphäva myndigheters beslut. JO:s granskning är inte heller avsedd att föregripa eller ersätta den prövning som kan eller har kunnat ske i ordinarie ordning. Jag kommer därför inte att uttala mig om huruvida kommunstyrelsens aktuella beslut är riktigt i sak. Min granskning i detta ärende är i stället begränsad till frågan om beslutet är tillräckligt väl motiverat.

När en myndighet avgör ett ärende som avser myndighetsutövning mot någon enskild ska beslutet innehålla de skäl som har bestämt utgången (20 § FL). Det finns undantagssituationer när skälen kan utelämnas men någon sådan situation är, som även kommunstyrelsen har konstaterat i sitt remissvar, inte aktuell i det här fallet. Enligt 7 § tredje meningen FL ska myndigheterna sträva efter att uttrycka sig lättbegripligt.

Myndigheterna ska utforma sina beslut på ett sådant sätt att den enskilde kan förstå vilka motiv som ligger till grund för myndighetens ställningstagande. Det innebär bl.a. att beslutsmotiveringen ska vara tydlig. Ett grundläggande krav är vidare att myndigheterna i sina beslut anger vilka föreskrifter de har tillämpat. Ofta är det av värde för parten att dessutom få en upplysning om föreskriftens innehåll för att kunna jämföra detta med sitt eget fall. Att motiveringen enbart består av en redovisning av tillämpliga föreskrifter är därför sällan tillräckligt. Av beslutet ska det gå att läsa ut vad som har varit avgörande för utgången i det

enskilda fallet (Hellners och Malmqvist, Förvaltningslagen med kommentarer, 3:e uppl., 2010, s. 238.)

I det nu aktuella fallet är den tillämpliga bestämmelsen 13 kap. 8 § trafikförordningen (1998:1276), vilket inte framgår av kommunstyrelsens beslut. Enligt den bestämmelsen kan ett särskilt parkeringstillstånd utfärdas för rörelsehindrade personer. Ett tillstånd får endast utfärdas till en rörelsehindrad som har ett varaktigt funktionshinder som innebär att han eller hon har väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand.

I beslutet avslog kommunstyrelsen AA:s ansökan utan någon motivering alls. Det framgår endast att beslutet grundar sig på ett läkarintyg och att det är fattat med utgångspunkt från Transportstyrelsens gällande bedömningsgrunder, men det framgår inte vilka dessa bedömningsgrunder är eller vad de innebär.

Av kommunstyrelsens beslut framgår inte vilka föreskrifter som har tillämpats eller under vilka förutsättningar som det sökta parkeringstillståndet kunde ha utfärdats. Vidare framgår inte om kommunstyrelsen bedömde att AA hade ett varaktigt funktionshinder och, i så fall, varför kommunstyrelsen inte ansåg att han hade väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand.

Under dessa förhållanden har det varit omöjligt för AA att avgöra varför kommunstyrelsen inte beviljade hans ansökan. Kommunstyrelsen förtjänar kritik för den bristfälliga motiveringen av beslutet.

Vad AA i övrigt har framfört föranleder inga ytterligare åtgärder eller uttalanden från min sida.

Ärendet avslutas.